

Στείλε Όλους τους Φίλους μου Σχολείο

**Παγκόσμια Εβδομάδα
Δράσης για την Εκπαίδευση
4-10 Μαΐου 2014**

Τι είναι η Παγκόσμια Εκστρατεία για την Εκπαίδευση;

Η Παγκόσμια Εκστρατεία για την Εκπαίδευση (Global Campaign for Education) είναι μια συμμαχία που συστάθηκε το 1999 από ενώσεις και συνδικάτα εκπαιδευτικών, μαθητών, πολιτών και διεθνών Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, με σκοπό την άσκηση πίεσης για την ουσιαστική εφαρμογή των διεθνών δεσμεύσεων, οι οποίες κατοχυρώνουν το δικαίωμα στην εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του κόσμου. Η ActionAid International αποτελεί ιδρυτικό μέλος της Συμμαχίας, ενώ η ActionAid Ελλάς συντονίζει από το 2004 την Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση στη χώρα μας.

Τι είναι η Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση;

Πρόκειται για μια εβδομάδα γεμάτη εκδηλώσεις και δράσεις μαθητών, οι οποίες πραγματοποιούνται κάθε άνοιξη, κυρίως από σχολεία, σε πάνω από 100 χώρες στον κόσμο. Κατά την εβδομάδα αυτή τα παιδιά υπενθυμίζουν με δημιουργικούς και γεμάτους φαντασία τρόπους στους ηγέτες του κόσμου τις δεσμεύσεις τους σχετικά με την εκπαίδευση και προωθούν το μήνυμα για την ουσιαστική κατοχύρωση του δικαιώματος πρόσβασης στην εκπαίδευση κάθε παιδιού. Πάνω από 10 εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως παίρνουν μέρος κάθε χρόνο στην Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την εκπαίδευση!

Λίγα λόγια για τη φετινή θεματική

Σύμφωνα με την Διεθνή Σύμβαση του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρία, στα Άτομα με Αναπηρία περιλαμβάνονται άτομα με μακροχρόνιες σωματικές, νοητικές, πνευματικές ή αισθητηριακές βλάβες, οι οποίες σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια δύνανται να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία σε ίση βάση με τους άλλους/ες. (άρθρο 1 παρ. 2 Δ.Σ. Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρία Νέα Υόρκη Δεκέμβριος 2006).

Το 15% του παγκόσμιου πληθυσμού -σχεδόν 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι- ζουν με κάποια μορφή αναπηρίας. Τα 24 εκατομμύρια είναι παιδιά που δεν πηγαίνουν στο σχολείο εξαιτίας της αναπηρίας τους. Αυτός ο αριθμός είναι το 1/3 του συνόλου των παιδιών που βρίσκονται εκτός σχολείου παγκοσμίως (περίπου 57 εκατομμύρια). Οι παγκόσμιοι αρχηγοί έχουν δεσμευτεί όλα τα παιδιά του κόσμου να μπορούν να φοιτούν στο Δημοτικό Σχολείο έως το 2015. Αυτή η δέσμευση δεν θα τηρηθεί ποτέ εάν δεν βάλουν την αναπηρία ως προτεραιότητα. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διασφαλιστούν οι συνθήκες για πρόσβαση σε κατάλληλη και ποιοτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του κόσμου.

Τα παιδιά με αναπηρία αντιμετωπίζουν πολλαπλές δυσκολίες στον τομέα της εκπαίδευσης που πολλές φορές οδηγούν στον αποκλεισμό τους από το σχολείο. Δυστυχώς υπάρχει ακόμα η νοοτροπία να βλέπουμε τους ανθρώπους με αναπηρία ως άτομα που δεν μπορούν να συμβάλλουν στην κοινωνία, στα οποία δεν δίνονται ίσες ευκαιρίες για πλήρη συμμετοχή στην καθημερινή ζωή.

Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς για αυτό; Να μελετήσουμε τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και θεσμικά εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα παιδιά με αναπηρία στην πρόσβασή τους και να επικοινωνήσουμε τα μηνυτά μας μέσω της Παγκόσμιας Εβδομάδας Δράσης για την Εκπαίδευση, ώστε να δημιουργήσουμε μια κοινωνία όπου όλα τα παιδιά θα έχουν το είδος της εκπαίδευσης που δικαιούνται.

- Στις αναπτυσσόμενες χώρες (οι φτωχότερες του κόσμου) φαίνεται ότι αναπηρία και σχολείο δεν πηγαίνουν μαζί... Έρευνες δείχνουν ότι το **90%** των παιδιών με κάποια μορφή αναπηρίας δεν πηγαίνουν σχολείο.
- Παγκοσμίως, υπολογίζεται ότι **93** εκατομμύρια παιδιά -ή αλλιώς **1 στα 20** παιδιά έως 14 ετών- ζουν με κάποια μορφή αναπηρίας.
- Η **Ιταλία είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα στην οποία το 99%** των παιδιών με αναπηρία φοιτούν σε σχολεία γενικής εκπαίδευσης.
- Στην Ελλάδα ο αριθμός των Μαθητών/ριών με Αναπηρία υπολογίζεται, ότι προσεγγίζει τους/τις **36.000**. Από αυτούς/ες περίπου οι **7.000** φοιτούν σε Ειδικά Σχολεία, οι **27.000** σε Τμήμα Ένταξης και οι **1800** κάνουν χρήση υπηρεσιών Παράλληλης Στήριξης.
- Στις 19 Ιουνίου 2012 η Επιτροπή του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα του Παιδιού, εξετάζοντας τη δεύτερη και τρίτη περιοδική έκθεση της χώρας μας, την σχετική με την πορεία εφαρμογής των δικαιωμάτων της Σύμβασης απεύθυνε στην Ελλάδα σύσταση γύρω από την εφαρμογή του άρθρου 23 για τα δικαιώματα των Παιδιών με Αναπηρία.

Τα βήματα της φετινής σας συμμετοχής

βήμα 1: Διερευνώ τη θεματική

Αφού παραλάβετε το υλικό, μελετήστε τις προτεινόμενες ιστορίες και τα κείμενα και επιλέξτε ποια θα δουλέψετε με την τάξη σας. Κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας Εβδομάδας Δράσης για την Εκπαίδευση (**4-10 Μαΐου 2014**) αφιερώστε όσο χρόνο έχετε σχεδιάσει (από μία ώρα έως μια εβδομάδα) για να πραγματοποιήσετε μια ενότητα σχετικά με τη φετινή θεματική, αξιοποιώντας το υλικό που κρατάτε, το επιπλέον υλικό που θα σας έρθει ηλεκτρονικά από εμάς ή άλλες ιστορίες και εμπειρίες που μπορεί να συγκεντρώσετε εσείς με τα παιδιά.

βήμα 2: Δημιουργώ χάρτινες αλυσίδες

Δημοτικό Σχολείο - Λεόντειος

Αφού μελετήσετε τις μαρτυρίες και κάνετε μια συζήτηση για τη θεματική προχωρήστε στη δημιουργία των χάρτινων ή ανθρώπινων αλυσίδων. Χρησιμοποιείτε τα περιγράμματα με τα **χάρτινα ανθρωπάκια** (μπορείτε να τα κάνετε και πιο μεγάλα εάν θέλετε). Κόψτε τα και μοιράστε τα σε όλα τα παιδιά. Ενθαρρύνετε τα να γράψουν **μηνύματα** σχετικά με το δικαίωμα στην εκπαίδευση και να τα χρωματίσουν ή να τα διακοσμήσουν με ό,τι υλικά θέλουν. Ενώστε τα ανθρωπάκια σας και η αλυσίδα σας είναι έτοιμη!

Επιπλέον, μπορείτε να κάνετε **ανθρώπινες αλυσίδες αλληλεγγύης** στην τάξη ή στο προαύλιο του σχολείου και να τις φωτογραφίσετε. Τι μήνυμα θέλετε να στείλετε με τις ανθρώπινες αλυσίδες;

βήμα 3: Προσθέτουμε τη συμμετοχή μας στο σύνολο!

13ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου

Καθώς στη φετινή εκστρατεία μετράει και η συμμετοχή του καθενός από εμάς, μην ξεχάσετε να στείλετε τις χάρτινες αλυσίδες σας ταχυδρομικά στο γραφείο της ActionAid, **Φαλήρου 52 11741 Αθήνα**. Τις φωτογραφίες από τις αλυσίδες και τις δράσεις σας μπορείτε να μας τις στείλετε μέσω email στο education.hellas@actionaid.org. Η φωτογραφία θα δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα μας (<http://education.actionaid.gr> και στο δίκτυο εκπαιδευτικών της ActionAid στο Facebook (<http://www.facebook.com/actionaidedu>).

2ο Γυμνάσιο Αγίας Βαρβάρας

Εξηγήστε στα παιδιά ότι συμμετέχουν σε μια παγκόσμια εκστρατεία και ότι η ίδια δράση γίνεται παράλληλα από μαθητές σε όλον τον κόσμο. Συζητήστε με τα παιδιά το νόημα μιας εκστρατείας, τους λόγους που γίνεται, ποιοι μπορούν να συμμετέχουν και τι αποτελέσματα μπορεί να φέρει. Αναρωτηθείτε με τα παιδιά τον ρόλο όλων μας ως ενεργοί πολίτες που ενημερωνόμαστε, προβληματιζόμαστε και αναλαμβάνουμε δράση.

Φέτος η συμμετοχή και η δράση σας είναι πολύ σημαντική καθώς οι χάρτινες αλυσίδες θα αποτελέσουν συμβολικά τη φωνή σας σε κάθε μας συνάντηση με αρμόδιους φορείς και Υπουργεία για να γίνει η Εκπαίδευση για Όλους πραγματικότητα!

Μην ξεχνάτε 1 «χάρτινος φίλος» ισοδυναμεί με μία υπογραφή!

Ας μην κρύβουμε την αναπηρία αλλά ας την τιμήσουμε μέσα από τις δημιουργικές σας δράσεις.

Επιπλέον δράσεις για προχωρημένους

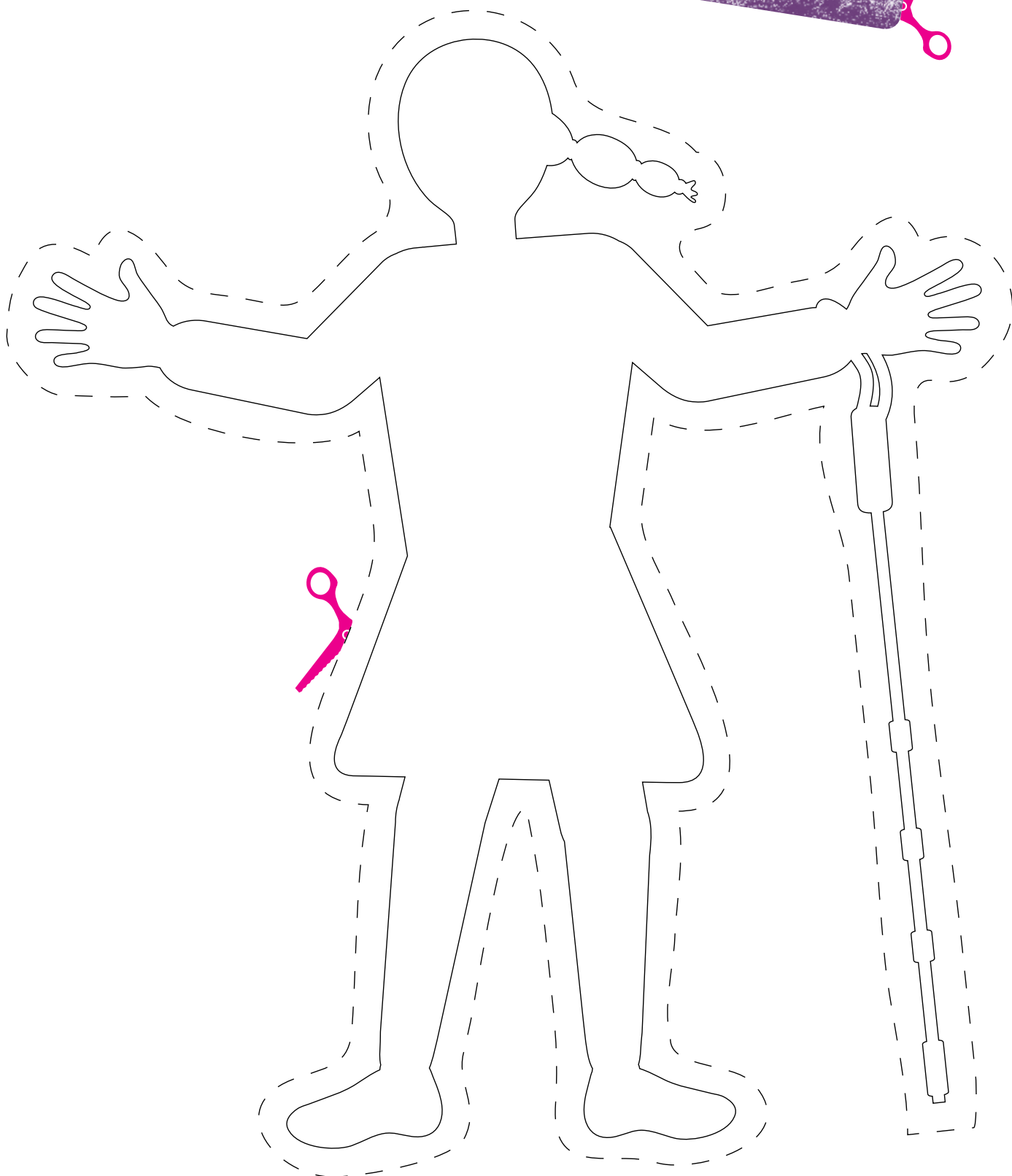
Μια εκστρατεία δεν τελειώνει ποτέ σε συγκεκριμένα βήματα και ποτέ δεν ξέρετε μια ομάδα τι αλλαγές μπορεί να φέρει σε τοπικό επίπεδο. Να μερικές ιδέες για το τι μπορείτε να πραγματοποιήσετε, όπως έκαναν και άλλα σχολεία σε προηγούμενες εκστρατείες.

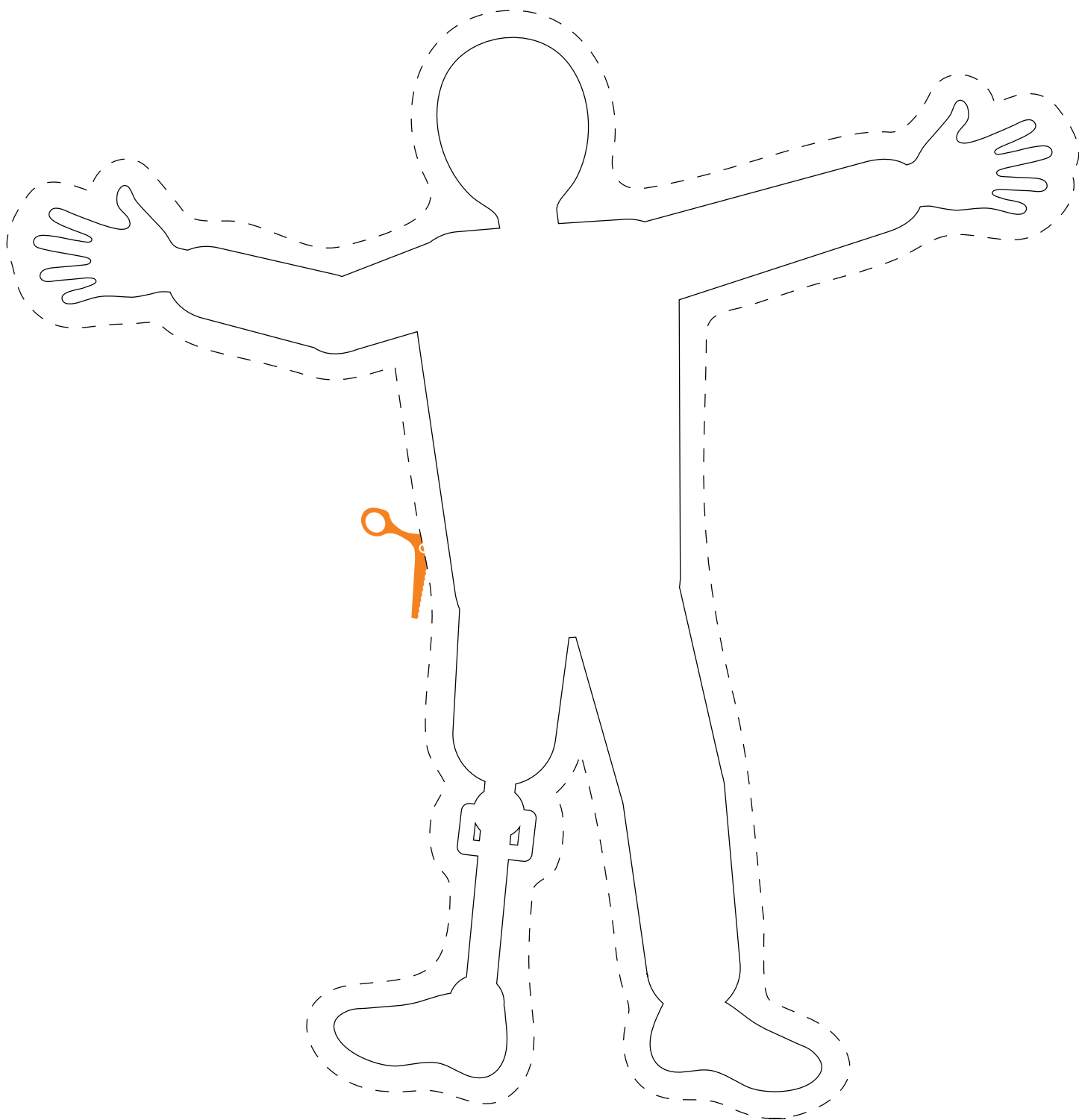
- Ερευνήστε τι συμβαίνει στην περιοχή σας σε σχέση με την πρόσβαση των παιδιών με αναπηρία στο σχολείο. Εντοπίστε δυσκολίες και αναδείξτε θετικά παραδείγματα.
- Οργανώστε εκδηλώσεις στο σχολείο σας για να ενημερώσετε τους γονείς και τους υπόλοιπους μαθητές για την πρόσβαση των Ατόμων με Αναπηρία σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο.
- Ενώστε τις αλυσίδες και στολίστε με αυτές το σχολείο για να διαβάσουν και οι υπόλοιποι μαθητές τα μηνύματά σας. Φτιάξτε επιπλέον αφίσες ή άλλο υλικό που θα προωθήσει την εκστρατεία.
- Οργανώστε συναντήσεις με πολιτικούς ή άλλους αρμόδιους φορείς και καταθέστε τους συγκεκριμένα αιτήματα.
- Συλλέξτε κι άλλα ανθρωπάκια με μηνύματα ώστε να αυξηθούν οι συμμετοχές!!

Μην ξεχάσετε να μας πείτε τι διαφορετικό κάνατε εσείς!

1.

Ζωγράφισε
τη φίλη σου!

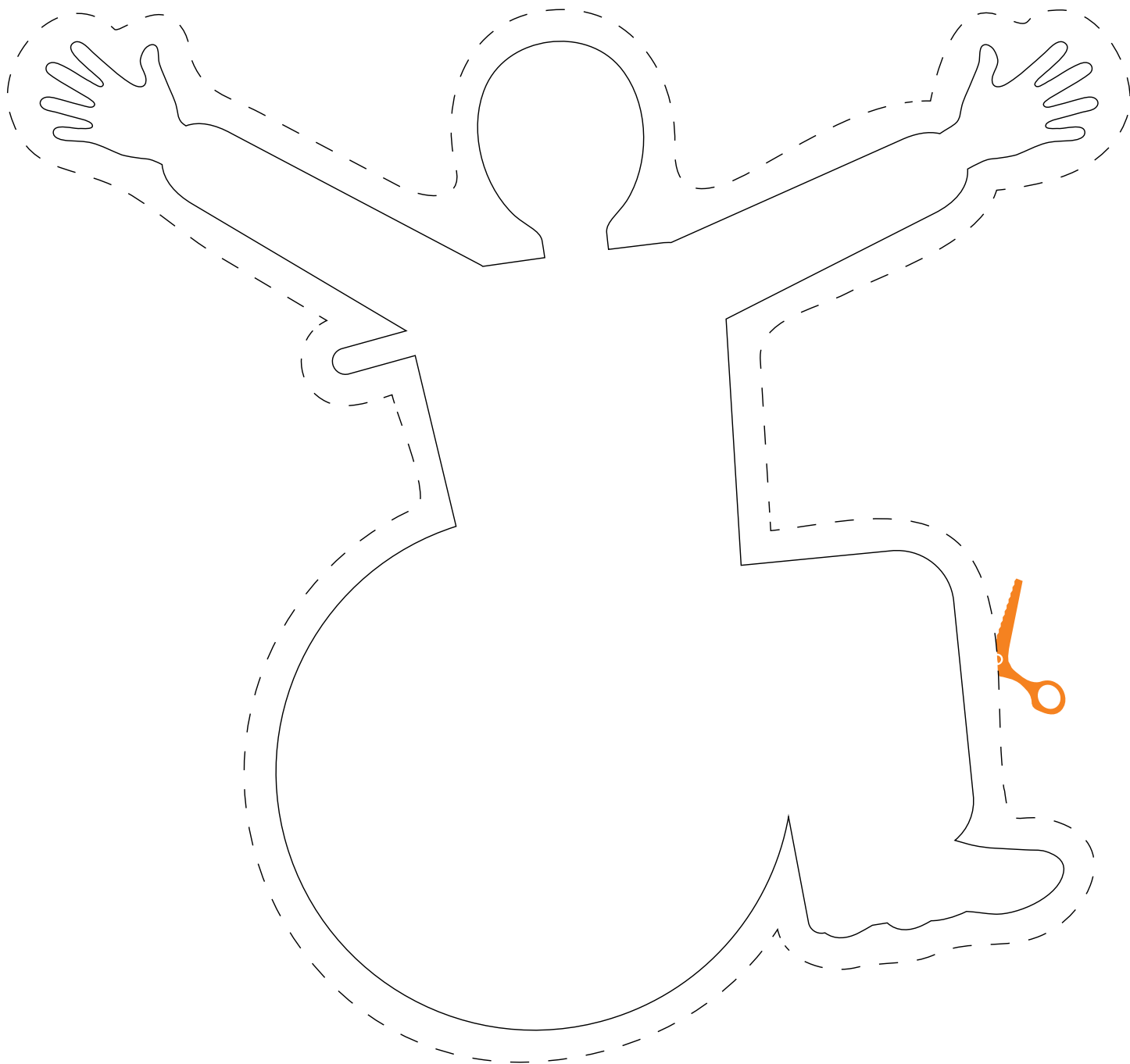

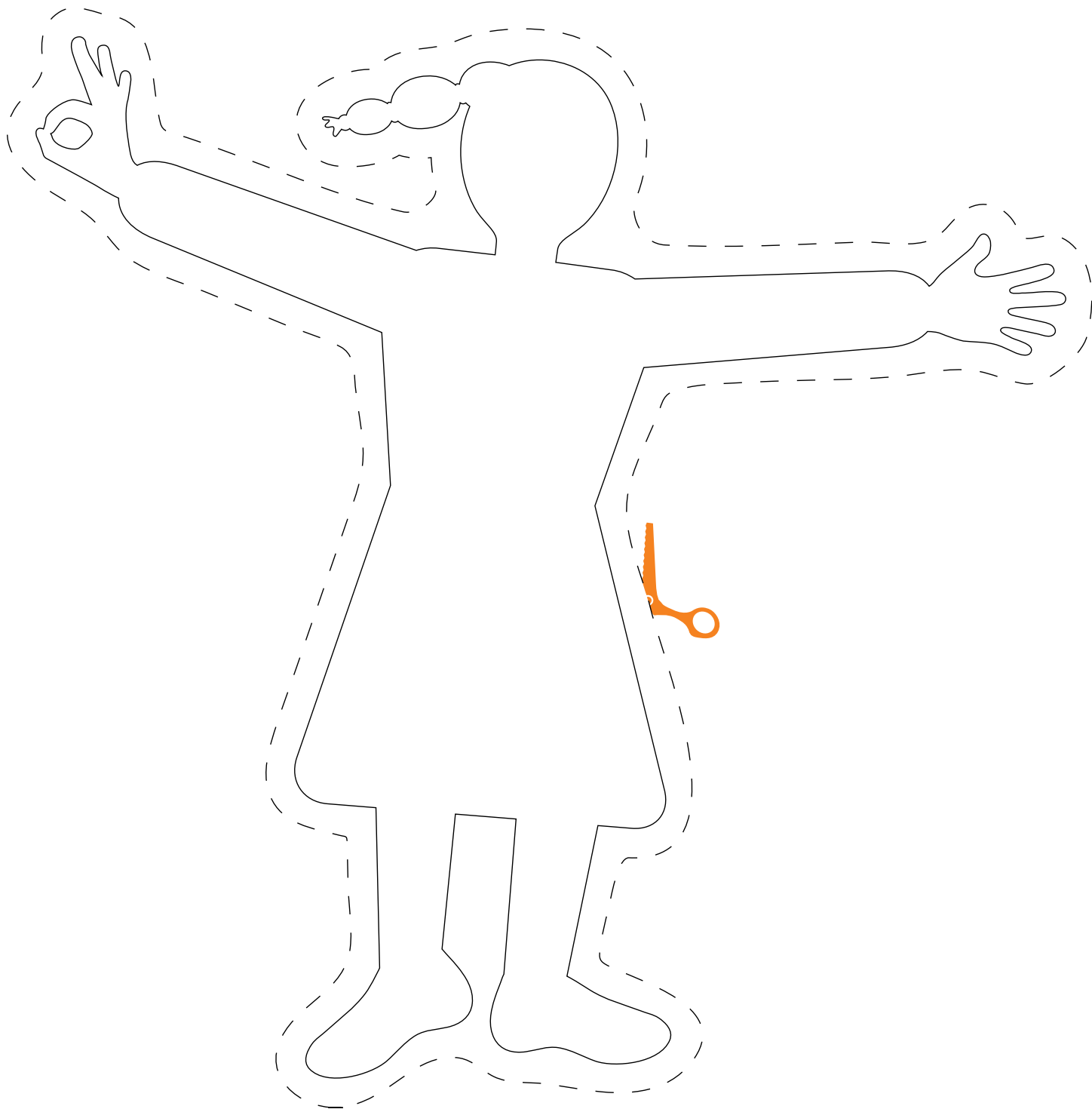
2.

Κόψε το περίγραμμα!

3.

Διακόσμησέ το
μέ ό,τι υλικά θέλεις!

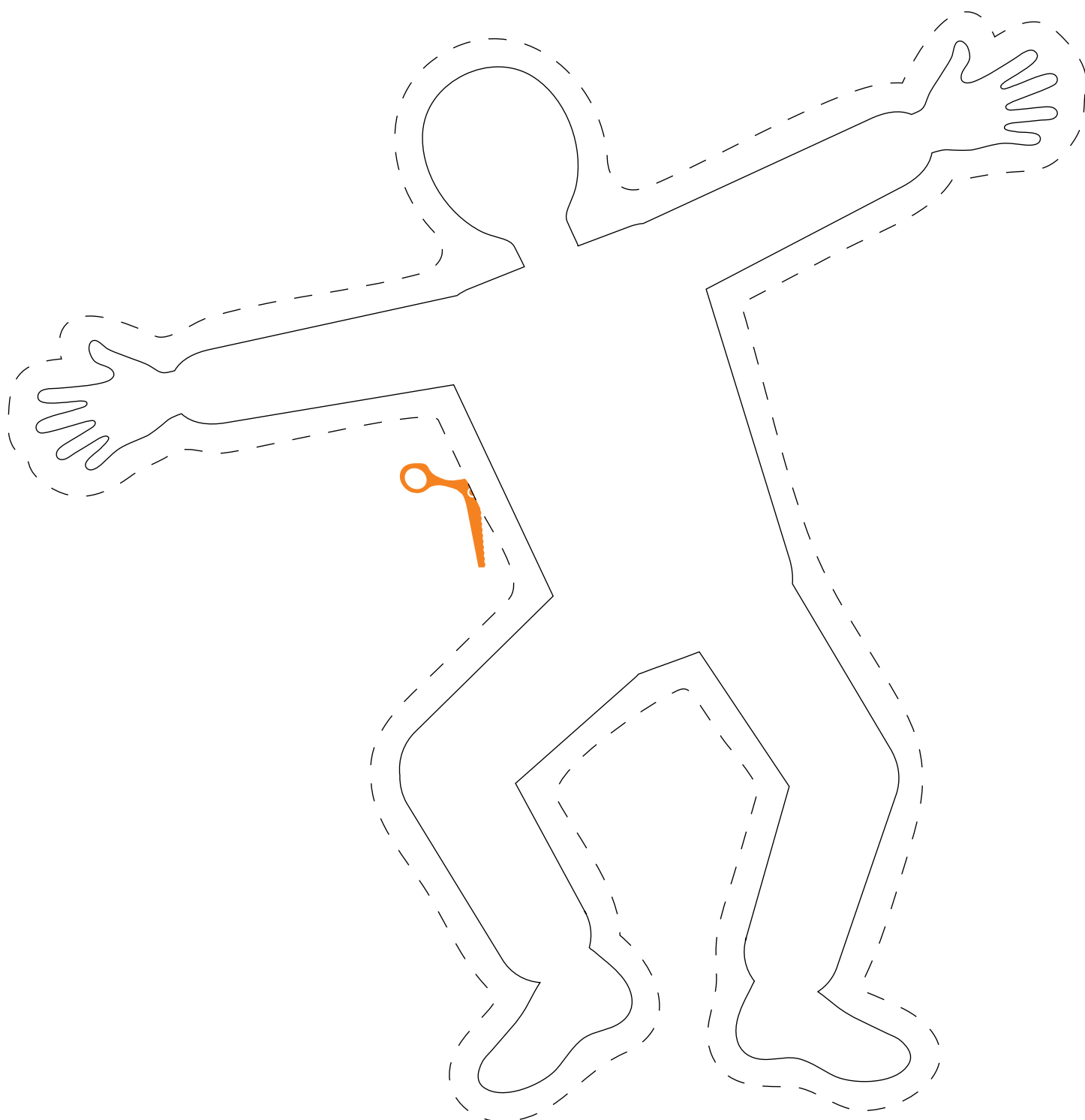
4.

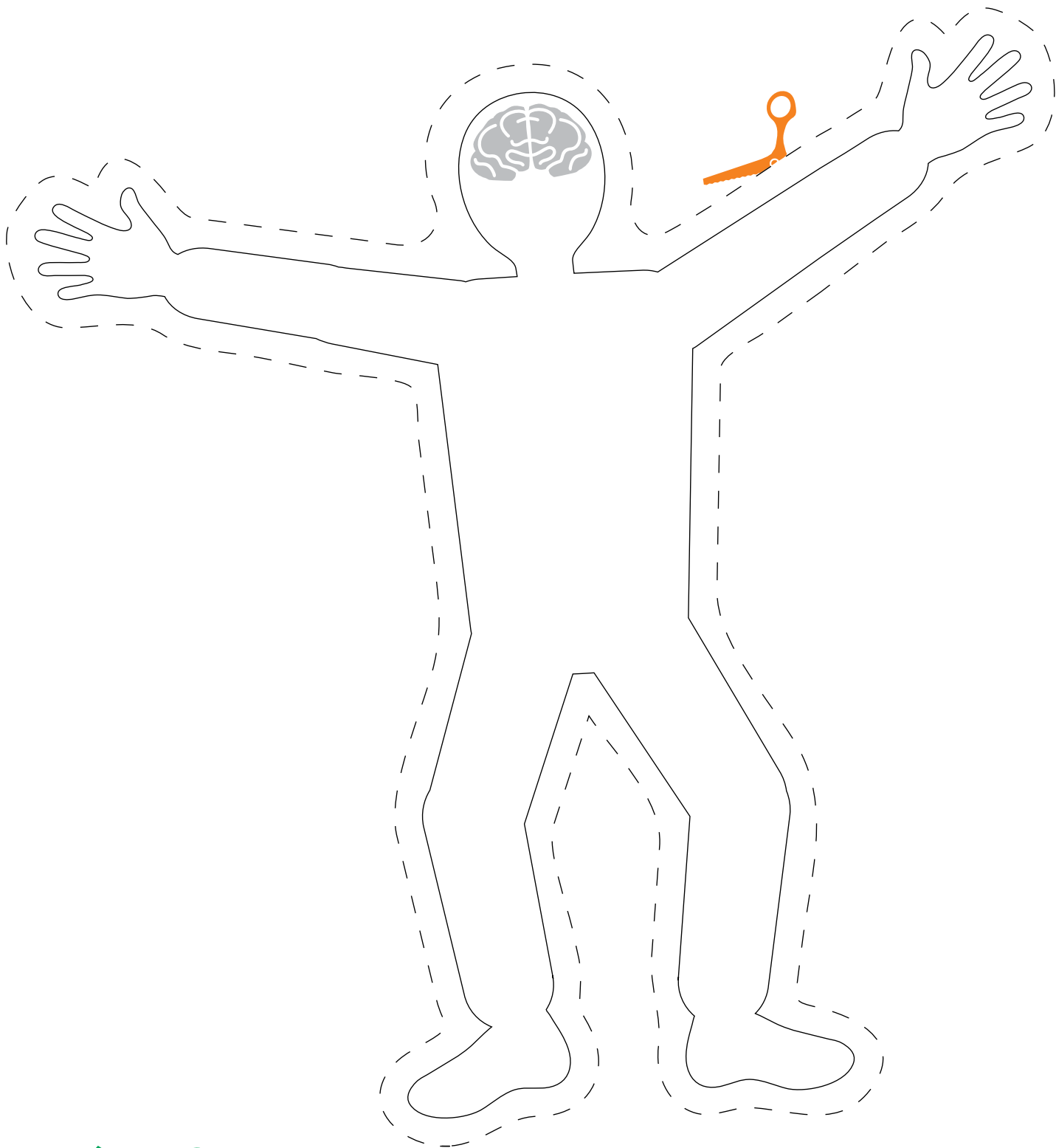
Γράψε ένα
δυνατό μήνυμα!

5.

Χρησιμοποίησε πειστικά
λόγια και στοιχεία!

6.

Φτιάξε μία χάρτινη αλυσίδα!

η ιστορία της Αρπίτα

Η Αρπίτα είναι εννιά χρονών και μένει στο Μπαγκλαντές με τους γονείς της και την αδερφή της Ανάνα.

Η Αρπίτα είναι τυφλή. Κατά τη διάρκεια της ημέρας βοηθάει στις δουλειές του σπιτιού. Ταΐζει τις κότες, σκουπίζει την αυλή, πηγαίνει να κουβαλήσει νερό. Της αρέσει πραγματικά να βοηθάει τη μητέρα της σε αυτές τις δουλειές. Της αρέσει ακόμα να παίζει τυφλόμυγα με τις φίλες της.

Η Αρπίτα δεν έχει πάει ποτέ σχολείο. Στην περιοχή της οι κάτοικοι δεν γνωρίζουν ότι τα τυφλά παιδιά μπορούν να πάνε σχολείο. Η Αρπίτα κάνει πολλές ερωτήσεις

στις φίλες της που πηγαίνουν σχολείο για το τι κάνουν για να της μάθει η μαμά της τα ίδια πράγματα.

Μας είπε η Αρπίτα: «Η οικογένειά μου με αγαπάει και με φροντίζει πολύ. Η μητέρα μου με μαθαίνει να διαβάζω και να μετράω. Έχω μάθει ακόμα και μερικές αγγλικές λέξεις όπως

Water (νερό), Land (γη) και House (σπίτι). Θα ήθελα πολύ όμως να πηγαίνω σχολείο μαζί με τις φίλες μου. Αλλά μάλλον αυτό δε γίνεται οπότε θα συνεχίσω να μαθαίνω με τη μαμά μου. Όταν μεγαλώσω θα ήθελα να γίνω γιατρός, ώστε να φροντίζω τους ανθρώπους αλλά και τον εαυτό μου».

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

Case study: © Sightsavers
Photo: © Shafiqul Alam Kiron/Sightsavers

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

η ιστορία της Μπόρσα

Η αρχή του καινούργιου σχολικού έτους είναι για όλους μας μια εμπειρία που μας δημιουργεί ανυπομονησία αλλά και ανησυχία. Φανταστείτε πώς είναι για την 9χρονη Μπόρσα από το Μπαγκλαντές η οποία είναι εκ γενετής τυφλή.

Η Μπόρσα πήγε πρώτη φορά σχολείο όταν ήταν 7 χρονών. Όταν ήταν μικρότερη οι γονείς της δεν είχαν προσπαθήσει ποτέ να τη γράψουν στο σχολείο. Θεωρούσαν ότι δεν θα μπορούσε να μάθει και ότι τα σχολεία δεν θα την έκαναν δεκτή.

Μια κοινωνική λειτουργός της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης "Sightsavers" επισκέφτηκε την Μπόρσα στο σπίτι και είπε στους γονείς της να ξεκινήσει σχολείο.

Γράφτηκε στο Δημόσιο Δημοτικό Σχολείο Μπάριο Γκαόν και τώρα είναι στην Γ' Δημοτικού.

Η Μπόρσα είναι το μόνο παιδί με πρόβλημα όρασης στην τάξη και η δασκάλα της Χασίν έχει ξεκινήσει εκπαίδευση ώστε να τη βοηθήσει. Η Χασίν έμαθε και η ίδια τη γλώσσα Μπρέιγ και έτσι βοηθάει την Μπόρσα. Η Χασίν έχει φτιάξει εικόνες αφής και χάρτες από ρύζι και σκοινί για να προετοιμάσει τη Μπόρσα

για την ευαισθησία στο άγγιγμα που η εκμάθηση της γλώσσας Μπρέιγ απαιτεί. Οι γονείς της είναι ενθουσιασμένοι που πηγαίνει σχολείο και βοηθούν και εκείνοι όσο μπορούν με τη μελέτη στο σπίτι. Οι γονείς της άρχισαν να αισθάνονται πολύ πιο αισιόδοξοι για το μέλλον της κόρης τους.

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

Case study: © Sightsavers
Photo: © Peter Caton / Sightsavers

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

η ιστορία της Λούσου

Το όνομά μου είναι Λούσου και είμαι 11 χρονών. Μένω στο Κισούμου, στη Δυτική Κένυα. Όταν ήμουν μικρή αρρώστησα και με πήγαν στο νοσοκομείο. Μου είπαν ότι εξαιτίας της πολιομυελίτιδας το δεξί μου πόδι επηρεάστηκε και έτσι δε θα μπορώ να το ισιώσω ποτέ. Αυτό με έκανε να μη μπορώ να περπατάω καλά από τότε.

Η Τζέιν, η μητέρα της Λούσου, λέει: «Θέλω η Λούσου να πάει σχολείο για να γίνει ανεξάρτητη όταν μεγαλώσει. Δεν έχω δει ποτέ παιδί με αναπηρία στο σχολείο και έτσι δεν ξέρω εάν θα δέχονταν την Λούσου. Εάν η Λούσου δεν πάει καθόλου σχολείο, η ζωή της θα είναι πολύ δύσκολη».

Όταν ξυπνάω το πρωί, καθαρίζω το σπίτι, πλένω τα πιάτα και φτιάχνω τσάι για όλη την οικογένεια. Ανάβω τη φωτιά για τους γονείς μου, τρώμε, προσευχόμαστε και μετά ξεκουράζομαι. Το απόγευμα μπορεί να κάνουμε μπάμιο με τον αδερφό μου και μετά βγαίνουμε έξω να παίξουμε μπάλα ή με καπάκια μπουκαλιών.

Δεν πηγαίνω σχολείο γιατί δεν υπάρχει τρόπος να φτάσω εκεί. Θα έπρεπε κάποιος να με κουβαλήσει και η μητέρα μου δε μπορεί γιατί πρέπει να δουλέψει στα χωράφια. Εύχομαι να μπορούσα να διαβάζω όπως και οι φίλοι μου. Εάν πήγαινα σχολείο, θα ήθελα να γίνω δασκάλα ή γιατρός ώστε να μπορώ να βοηθήσω την οικογένειά μου.

Photo: © Arjun Kohli/Arete Stories/ActionAid

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

η ιστορία του Άμπντι

Ο Άμπντι είναι 12 χρονών και μένει με τον θείο του στη Βόρεια Νιγηρία. Έχει επιληψία και συχνά αναγκάζεται να μην πηγαίνει σχολείο καθώς υποφέρει από επιληπτικές κρίσεις. Ο Άμπντι έχει δυσκολία στο να μιλάει αλλά ο θείος του τον καταλαβαίνει πολύ καλά.

Ο πατέρας του Άμπντι έπρεπε να πάει για δουλειά στην πόλη και τον άφησε σε εμένα να τον φροντίζω. Αισθάνθηκε ότι ήταν καλύτερα να τον αφήσει μαζί μου στο χωριό όπου όλοι τον γνωρίζουν και τον συμπαθούν. Στην πόλη ο Άμπντι θα έπρεπε να μένει σπίτι μόνος του πολύ ώρα αλλά εδώ μπορεί να πηγαίνει έξω, να παίζει ποδόσφαιρο με τα άλλα παιδιά και να περπατάει μέχρι το σχολείο.

Ο Άμπντι ξεκίνησε να έχει σπασμούς όταν ήταν περίπου 2 χρονών. Τον πήγαμε στον γιατρό και του έγραψε φάρμακα ώστε να μην έχει τόσο συχνά σπασμούς. Ο Άμπντι προσπαθεί να πηγαίνει στο κοντινό δημοτικό σχολείο κάθε μέρα, αλλά είναι αρκετές οι μέρες που δεν μπορεί να πηγαίνει. Εξαιτίας της κατάστασής του δεν έχει προχωρήσει καλά και έτσι πηγαίνει

ακόμα στη Β' Δημοτικού μαζί με παιδιά που είναι περίπου 7 χρονών.

Η δασκάλα έχει σχεδόν 40 παιδιά στην τάξη και έτσι δεν μπορεί να τον προσέξει ξεχωριστά και εξάλλου δεν έχει πάρει εκπαίδευση ώστε να κατανοεί την κατάστασή του.

Του Άμπντι του αρέσει πολύ να πηγαίνει στο σχολείο και συχνά λέει στον αδερφό του πόσο πολύ του αρέσει και τι έμαθε. Είναι ένα

ξεχωριστό αγόρι και θέλει μια ξεχωριστή φροντίδα. Ελπίζουμε να πείσουμε την κυβέρνηση να φροντίζει παιδιά σαν τον Άμπντι με τον τρόπο που τους αξίζει και δικαιούνται.

Photo credit: © Kate Holt/Arete Stories/ActionAid

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

...ΟΙ Λέξεις είναι παράξενες για μένα

από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου.

Λέω παράξενες, γιατί κάποτε ήταν ακατανόητες.

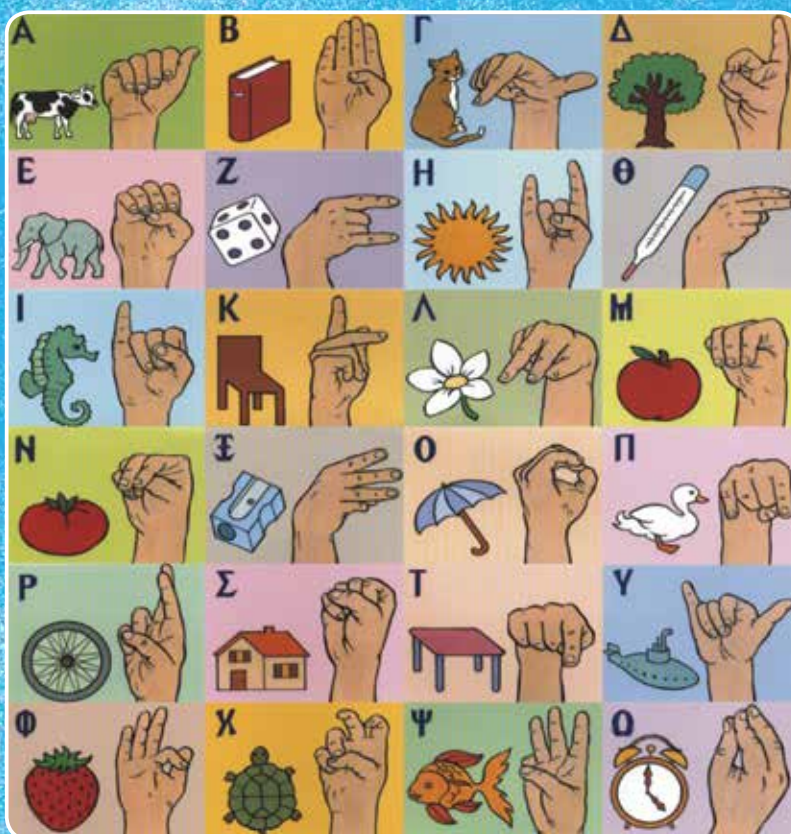
«Τι σήμαιναν αυτές οι μιμήσεις των ανθρώπων γύρω μου, το στόμα τους, τότε κυκλικό και τότε τραβηγμένο σε διάφορες γκριμάτσες, τα χείλη τους σε περίεργες θέσεις; «Ένωθα» κάτι διαφορετικό, όταν εκδήλωναν οργή, θλίψη ή ευχαρίστηση, μα ο αόρατος τοίχος που με χώριζε από τους ήχους, οι οποίοι αντιστοιχούσαν σε αυτές τις μιμήσεις, ήταν από διάφανο γυαλί και μπετόν ταυτόχρονα. Εγώ βρισκόμουν από τη μια πλευρά του τοίχου κι οι υπόλοιποι από την άλλη. Όταν προσπαθούσα ν' αναπαράγω σαν μαϊμουδάκι τις μιμήσεις τους, δεν πρόφερα λέξεις, μα οπτικά γράμματα. Καμιά φορά, μάθαινα κάποια λέξη με μια ή δυο συλλαβές, που έμοιαζαν μεταξύ τους, όπως «μπαμπά», «μαμά», «νινί».

Οι πιο απλές έννοιες αποτελούσαν άλλο ένα μυστήριο. Το χτες, το αύριο, το σήμερα. Το μυαλό μου λειτουργούσε στο παρόν. Τι σήμαιναν τα παρελθόν και το μέλλον;

Όταν κατάλαβα, με τη βοήθεια των νευμάτων, πως το χτες ήταν πίσω μου και το αύριο μπροστά μου, έκανα ένα εκπληκτικό άλμα. Μια πρόοδος απίστευτη, που δεν μπορούν να φανταστούν όσοι ακούν, συνηθισμένοι να καταλαβαίνουν ακούραστα από την κούνια τους λέξεις κι έννοιες, χωρίς καν να το συνειδητοποιούν.

Ύστερα κατάλαβα πως άλλες λέξεις αναφέρονταν σε πρόσωπα. Εμανουέλ ήμουν εγώ. Μπαμπάς ήταν εκείνος. Μαμά ήταν εκείνη. Μαρί ήταν η αδερφή μου. Εγώ ήμουν η Εμανουέλ, υπήρχα, είχα ορισμό, άρα κι οντότητα.

Ήμουν κάποια, ένωθα ζωντανή. Από τότε, μπορώ και λέω «ΕΓΩ». Πριν έλεγα «ΑΥΤΗ», μιλώντας για μένα. Έψαχνα να βρω πού βρισκόμουν σ' αυτό τον κόσμο, ποια ήμουν και γιατί. Κι ανακάλυψα τον εαυτό μου. Ονομάζομαι Εμανουέλ Λαμπορί.”

Πηγή Πληροφοριών: Emanuelle Labori, «Η Κραυγή του Γλάρου», 1995, σελ. 9-10

Στείλε **Όλους**
τους Φίλους μου
Σχολείο

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

Με αφορμή το κείμενο συζητήστε τις ιδέες...

Πόσες παράξενες λέξεις ακούγονται καθημερινά...

Ακούστε το τραγούδι του Μ. Χατζιδάκι "Οι κύκνοι" που έγραψε για την παράσταση "Ορνιθες" του Αριστοφάνη.

- Πώς νιώθατε όταν ακούγατε τις παράξενες λέξεις του τραγουδιού;
- Αυτές οι "παράξενες λέξεις" σας έδωσαν την ευκαιρία να φανταστείτε εικόνες;
- Τι σας ήρθε στο μυαλό;
- Πώς νιώσατε γι αυτό;

Πού συναντάτε στην καθημερινή σας επικοινωνία "αόρατους τοίχους";

- Για ποιο λόγο;
- Πώς τους αντιμετωπίζετε;

Πόσο εύκολο είναι για σας να αναγνωρίζετε τα συναισθήματά σας και των γύρω σας;

- Τι σας εμποδίζει;

Ποια νομίζετε ότι είναι εκείνα τα στοιχεία που συνθέτουν την "ταυτότητα" ενός προσώπου;

- Πόσο σημαντικό είναι για σας να έχετε ταυτότητα;

Το 'ξερες αυτό;

η έννοια του χρόνου και η χρονική αλληλουχία κατακτάται από τον άνθρωπο περίπου στην ηλικία των 14 χρονών

Δοκίμασε κι αυτό:

προσπάθησε να επικοινωνήσεις μη λεκτικά με τους κολλητούς σου, τους καθηγητές σου, τους γονείς σου για μισή ώρα

- Καταφέρατε να επικοινωνήσετε με όλους;
- Με ποιους ήταν πιο εύκολο;
- Με ποιους πιο δύσκολο;
- Για ποιο λόγο;

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

10 αλήθειες

που θα ήθελαν τα άτομα με αυτισμό να ξέρουμε!

Ο Αυτισμός είναι μια νευρο-βιολογική διαταραχή όχι μια «ψυχική ασθένεια» και πολύ απλά σημαίνει ότι: ο εγκέφαλος των ατόμων με αυτισμό λειτουργεί διαφορετικά

Αν μπορούσε να μας εξηγήσει πως σκέφτεται και βιώνει την καθημερινή ζωή ένα άτομο με αυτισμό, θα μας έλεγε :

- 1 Ο "Αυτισμός" μου είναι μία μόνο πτυχή του συνολικού χαρακτήρα μου. Δεν με ορίζει ως άτομο.** Σαν άνθρωπος, εξελίσσομαι όπως όλοι. Ούτε εσύ αλλά ούτε και εγώ είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τι μπορεί να καταφέρω αν μου δοθεί η ευκαιρία που αξίζω.
- 2 Στην καθημερινότητα μου έχω ανάγκη από σταθερά ίδια πρόσωπα που ξέρουν πώς να με υποστηρίξουν και από δομημένο πρόγραμμα για να γνωρίζω από πριν τι θα κάνω.** Αν για κάποιο λόγο το πρόγραμμά μου χρειάζεται να αλλάξει προσπαθώ να με προειδοποιήσεις και να μου εξηγήσεις γιατί συμβαίνει αυτό. Θα αισθανθώ λιγότερο μπερδεμένος, δε θα έχω άγχος και θα δεχτώ την αλλαγή πιο εύκολα.
- 3 Δυσκολεύομαι να εκφραστώ με λόγια, δεν ξέρω πώς να είμαι διακριτικός και θα σου πω αυτό ακριβώς που σκέφτομαι.** Χρειάζεται να μου διδάξεις εσύ σε κάθε ευκαιρία πώς να φέρομαι σωστά & να το επαναλάβεις πολλές φορές μέχρι καταφέρω να τα συνδυάσω μέσα στο μυαλό μου.
- 4 Αρκετές φορές δεν ξέρω πώς να νιώσω και πώς να φερθώ.** Μπορεί να είμαι πεινασμένος, απογοητευμένος, φοβισμένος ή σε σύγχυση, αλλά δεν βρίσκω τα λόγια για να το εκφράσω και να ζητήσω βοήθεια. Τροφικές αλλεργίες, διαταραχές του ύπνου, γαστρεντερικά προβλήματα μπορεί να έχουν όλα επιπτώσεις στη συμπεριφορά μου. Δώσε μεγάλη προσοχή στην γλώσσα του σώματος μου για να καταλάβεις ότι κάτι δεν πάει καλά. Χρειάζεται να με διδάξεις τα συναισθήματα με εικόνες και παραδείγματα από την καθημερινή ζωή για να μάθω πώς να αναγνωρίζω τι αισθάνομαι εγώ αλλά και τις προθέσεις και τη διάθεση των άλλων γύρω μου.
- 5 Θέλω να έχω φίλους,** όμως δεν έχω τις απαιτούμενες δεξιότητες για να δημιουργήσω και να διατηρήσω φιλίες. Χρειάζομαι κάποιον δίπλα μου να μου το μάθει.
- 6 Αντιλαμβάνομαι την γλώσσα μόνο κυριολεκτικά** χωρίς μεταφορικές έννοιες, ιδιωτισμούς, λογοπαίγνια, υπαινιγμούς, σαρκασμό κ.α. Χρειάζεται να μου δίνεις οδηγίες από πολύ κοντά, να χρησιμοποιείς απλές προτάσεις που θα απευθύνονται σε μένα και να μου λες τι θέλεις να κάνω και τι πρόκειται να συμβεί στη συνέχεια. Αν δε σου απαντήσω αμέσως, δώσε μου λίγο παραπάνω χρόνο να σκεφτώ.
- 7 Μαθαίνω με διαφορετικό τρόπο** και έχω ιδιαίτερες ικανότητες σε συγκεκριμένους τομείς (μαθηματικά, μουσική, υπολογιστές, ξένες γλώσσες και άλλα επιστημονικά πεδία).
- 8 Μαθαίνω και ακολουθώ ένα πρόγραμμα καλύτερα όταν εικόνες συνδυάζονται με λέξεις.** Οι εικόνες αποκωδικοποιούνται πιο εύκολα. Σκέπτομαι με εικόνες και καθετί που ακούω ή βλέπω και είναι πιο εύκολο για μένα να το μάθω ή να το ανακαλέσω από τη μνήμη μου. Μεγαλώνοντας μπορεί να καταφέρω να λειτουργώ μόνο με το λόγο.
- 9 Έντονο φως, δυνατός θόρυβος, έντονες μυρωδιές και ασυνήθιστες υφές υλικών μου δημιουργούν αισθήματα ανασφάλειας, ταραχής ή άγχους.** Γι' αυτό το λόγο προσπαθώ πολύ να συγκεντρώσω την προσοχή μου σε ότι κάνω, κουράζομαι και χρειάζομαι συχνότερα διάλειμμα. Αν δείχνω αφηρημένος μπορεί να προσπαθώ να απομονώσω όλους τους θορύβους και να σκεφτώ ή απλά χαλαρώσω.
- 10 Να μ'αγαπάς χωρίς όρια & να έχεις υπομονή.** Χωρίς την υποστήριξή σου, οι πιθανότητες επιτυχίας μου για μια αυτόνομη ενηλικίωση είναι πολύ λίγες. Με την υποστήριξη και την καθοδήγησή σου μπορώ να καταφέρω να ζήσω μια ποιοτική ζωή.

P.K. (μητέρα ενός εφήβου 15 ετών με αυτισμό που φοιτά σε ελληνικό δημόσιο σχολείο)

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

Δοκιμάστε να κάνετε κι αυτό!*

* σε περίπτωση που στην τάξη υπάρχουν παιδιά με αυτισμό, πριν πραγματοποιήσετε την παραπάνω δραστηριότητα συμβουλευτείτε τον ειδικό παιδαγωγό, καθώς επίσης και τον γονιό.

- 1 Δώστε σε μερικά παιδιά της τάξης να μελετήσουν το παραπάνω κείμενο.
- 2 Ζητήστε από τα ίδια παιδιά να φτιάξουν ένα ανθρώπινο περίγραμμα, πάνω στο οποίο θα καταγράψουν, σε όποιο σημείο του σώματος νομίζουν ότι ταιριάζει, τα χαρακτηριστικά του παιδιού που περιγράφονται παραπάνω.
Παράδειγμα: στο στόμα - Δυσκολεύομαι να εκφραστώ με λόγια.
- 3 Παροτρύνετε τα παιδιά να "συστήσουν" το ανθρώπινο περίγραμμα, ως έναν καινούργιο τους φίλο (για τις μικρότερες τάξεις θα ήταν προτιμότερο η παραπάνω διαδικασία να γίνει από τους εκπαιδευτικούς).
- 4 Ζητήστε από τα υπόλοιπα παιδιά της τάξης που δεν έχουν διαβάσει το κείμενο, να μελετήσουν τα χαρακτηριστικά του καινούργιου τους φίλου:
 - πώς θα τον λένε,
 - πώς θα είναι τα χαρακτηριστικά του προσώπου του,
 - τι ρούχα θα φοράει και να τα ζωγραφίσουν στο χαρτί.
- 5 Συζητήστε έπειτα για τα χαρακτηριστικά του νέου φίλου.
 - Πώς σας φαίνονται αυτά τα χαρακτηριστικά;
 - Γνωρίζετε άλλους ανθρώπους με τα ίδια χαρακτηριστικά;
 - Έχετε ομοιότητες με αυτό το παιδί;
- 6 Ζητήστε να γράψουν το όνομά τους στο χαρτί, στο αντίστοιχο σημείο του σώματος που περιγράφει και τη δική τους ομοιότητα.
- 7 Ζητήστε από την ομάδα, που δημιούργησε τον καινούργιο φίλο, να αποκαλύψει ποιος πραγματικά είναι. Είναι ένα παιδί με αυτισμό.
- 8 Ξεκινήστε μια συζήτηση με τα παιδιά:
 - Πόσο διαφορετικός τελικά είναι από μας ο καινούργιος μας φίλος;
 - Τι είναι αυτό/α που τον/την κάνουν ξεχωριστό/ή;
 - Τι το ξεχωριστό θα μπορούσαμε να κάνουμε μαζί του;
 - Ποια παιχνίδια;
 - Ποιες άλλες δραστηριότητες;
- 9 Αν μπορούσε να σας ακούσει τι θα του λέγατε;

Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο

Σκέφτομαι αλλιώς...

«Έχουμε μετακινηθεί από το να βλέπουμε το άτομο με αναπηρία ως ασθενή που έχει ανάγκη από φροντίδα, το οποίο δεν συμβάλλει στην κοινωνία, στο να τον/την βλέπουμε ως άτομο που χρειάζεται να αρθούν τα παρόντα εμπόδια, προκειμένου να πάρει μια δικαιωματική θέση ως πλήρως συμμετοχικό μέλος της κοινωνίας. Τέτοια εμπόδια περιλαμβάνουν νοοτροπίες και κοινωνικά, νομικά και περιβαλλοντικά εμπόδια. Επομένως πρέπει να διευκολύνουμε περαιτέρω τη μετατόπιση του προτύπου, από το παλαιό ιατρικό πρότυπο της αναπηρίας, στο πρότυπο που είναι βασισμένο στα κοινωνικά και ανθρώπινα δικαιώματα»

Με αφορμή το παραπάνω απόσπασμα και τον ορισμό του ΟΗΕ για την αναπηρία (σελ. 1) συζητήστε τις παρακάτω ιδέες...

- Ποια μπορεί να είναι τα κοινωνικά, περιβαλλοντικά και νομικά εμπόδια και μοιραστείτε παραδείγματα.
- Τι ρόλο παίζει η νοοτροπία και τα στερεότυπα στη δημιουργία αυτών των εμποδίων;
- Πώς μπορούν να αρθούν τα εμπόδια;
- Τι ρόλο παίζει η δική σας συμμετοχή στη συγκεκριμένη εκστρατεία;
- Ποιες άλλες ομάδες ανθρώπων συναντούν εμπόδια που οδηγούν στον αποκλεισμό;
- Με ποιο τρόπο θα μπορούσαμε να εξαλείψουμε κάθε είδους εμπόδια που οδηγούν στο αποκλεισμό;

Δες το κι αλλιώς:

Σκεφτείτε τα δικά σας ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που σας κάνουν να ξεχωρίζετε μέσα σε μια ομάδα; Πώς αισθάνεστε γι αυτό;

όλοι διαφορετικοί, όλοι ίσοι!

**Στείλε Όλους
τους Φίλους μου
Σχολείο**

Πηγή Πληροφοριών: Σχέδιο δράσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προώθηση των δικαιωμάτων και της πλήρους συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία: βελτιώνοντας την ποιότητα της ζωής των ατόμων με αναπηρία στην Ευρώπη: 2006-2015. (Εισαγωγή) Μάρτιος 2007.

24 εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως δεν πηγαίνουν σχολείο λόγω κάποιας μορφής αναπηρίας

Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση, 4-10 Μαΐου 2014

Στείλε **Όλους**
τους Φίλους μου
Σχολείο

act:onaid
GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

24 εκατομμύρια

παιδιά παγκοσμίως δεν πηγαίνουν

σχολείο

λόγω κάποιας μορφής

αναπηρίας

Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση, 4-10 Μαΐου 2014

Τα παιδιά του
συγκεντρώσαμε χάρτινα ανθρωπάκια που θα παραδοθούν σε αρμόδιους φορείς
από εκπροσώπους της ActionAid Ελλάς. Μαζί με παιδιά από όλο τον κόσμο φωνάξαμε:

«Στείλτε Όλους τους Φίλους μου Σχολείο!»

act:onaid
education.actionaid.gr

Το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org